

Zpráva o registraci Ukrajinské pravověrné řecko-katolické církve v České republice

Průběh a závěry registračního řízení Ukrajinské pravověrné řecko-katolické církve v ČR (UPŘKC v ČR) na Ministerstvu kultury ČR jsou jedinečným svědectvím o uplatňování totalitní ideologie falešné tolerance a humanismu. Jde o zneužití pojmu lidských práv k jejich potírání a o ideologický systém zaměřený k odmítání křesťanství i principů elementární spravedlnosti, s níž stojí a padá každý, i sekulární, stát. **Nejde zde jen o diskriminaci naší náboženské menšiny, ale o nastolení ideologického a politického systému, který zavádí dosud nevídanou formu nejintenzivnějšího pronásledování všech křesťanů.**

Charakteristika církve

UPŘKC v ČR je samostatnou křesťanskou církví východní katolické tradice s liturgií sv. Jana Zlatoústého. Sdílí katolickou víru v primát sv. Petra a jeho nástupců. Od 1. 5. 2011, kdy Benedikt XVI. tzv. beatifikoval Jana Pavla II. a potvrdil tak jeho apostatická gesta synkretismu s pohany, a následně také sám zorganizoval apostatické setkání světových náboženství v Assisi, se UPŘKC v ČR vatikánským papežům nepodřizuje. **Stolec sv. apoštola Petra pokládáme za neobsazený.** Pramenem víry UPŘKC v ČR je Boží zjevení obsažené v Písmu svatém a Tradici katolické církve.

UPŘKC v ČR nepřijímá nový pohled na interpretaci Písma svatého, který:

1. zpochybňuje Božství Ježíše Krista,
2. zpochybňuje jedinečnost spásy v Ježíši Kristu,
3. popírá zázraky v Písmu svatém,
4. nevěří v reálné a historické vzkříšení Ježíše Krista,
5. relativizuje hříchy a jeho následky,
6. zpochybňuje existenci pekla a věčného zavržení.
7. přijímá synkretismus s pohanstvím.

(Por.: E. Linnemannová. *Originál nebo padělek? Historickokritická teologie ve světle Bible*, Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2004)

UPŘKC v ČR je církví existující a působící na území České republiky ve smyslu § 3 písm. a) Zákona o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností (z. č. 3/2002 Sb.).

Registrace církve

Podle § 6 Zákona 3/2002 se církev a náboženská společnost stává právnickou osobou registrací. Návrh na registraci UPŘKC na Ministerstvu kultury ČR v souladu s tímto zákonem byl podán 25. 5. 2011.

Ministerstvo kultury Odbor církví po zdlouhavém řešení formalit (prověřování více jak 300 podpisů členů církve) zadalo v souvislosti s registrací UPŘKC otázky soudnímu znalci pro religionistiku, ekklesiologii a nová náboženská hnutí Mgr. Františkovi Fojtíkovi, který vypracoval svůj znalecký posudek ke dni 31. 1. 2012. Uvádí v něm následující charakteristiku UPŘKC:

„Ukrajinskou pravověrnou řecko – katolickou církev můžeme řadit mezi katolické církve, avšak mezi tzv. oddělené katolické církve. Tyto církve vznikli houfně zejména po I. (1899 – 1870) a druhém vatikánském koncilu (1962 – 1965), a to z důvodu nesouhlasu s jejich závěry a z důvodu nesouhlasu s věroučnými tendencemi uvnitř církve.“ (str. 3)

„Úkolem světské moci (ministerstva) je vyloučit, aby se registrací nedostalo výsostného postavení zaručeného zákonem 3/2002 Sb. sektě, jakožto společensky nebezpečné skupině lidí. Díváme-li se na UPŘKC z tohoto úhlu pohledu společenské nebezpečnosti, pak se v žádném případě nejedná o sektu. (!) A její vznik, bez ohledu na věroučnou odlišnost a odštěpení se, je plně v souladu s Ústavou a

Listinou základních práv a svobod, která zaručuje náboženské svobody i právo své náboženství svobodně projevat.“ (str. 15)

Proti znaleckému posudku F. Fojtíka protestoval exarcha Církve řeckokatolické L. Hučko, který vznik UPŘKC vnímá jako nevídanou konkurenci a veřejně nás nařkl ze spolupráce se zlým duchem a dalších zločinů. (viz příloha č. 3) Ministerstvo zadalo tytéž otázky dalšímu znalci, doc. Tomáši Novotnému z Filozofické fakulty Ostravské univerzity v Ostravě, který svůj znalecký posudek vypracoval ve spolupráci s doc. Zdeňkem Vojtíškem a Mgr. Michaelem Novotným ke dni 12. 10. 2012.

Otázku základní charakteristiky UPŘKC zpracoval v rámci posudku doc. T. Novotného právník Mgr. M. Novotný. Uvádí: „Na úvod je třeba zdůraznit, že církev a náboženská společnost nevzniká okamžikem registrace, neboť registrace sama o sobě je pouze deklaratorním aktem o existenci dané církve a náboženské společnosti, se kterým se pojí vznik právnické osoby. Skutečný vznik církve a náboženské společnosti nastává v okamžiku, kdy určité společenství fyzických osob naplní znaky, které uvádí Zákon v ustanovení § 3 písm. a).“ (str. 6) **„Závěrem lze uzavřít, že Ukrajinská pravověrná řecko-katolická církev splňuje veškeré předpoklady dle § 3 písm. a) zákona 3/2002 Sb., zákon o církvích a náboženských společnostech, proto, aby mohla být považována za církev a náboženskou společnost.“** (str. 9)

K otázce názvu církve uvádí doc. T. Novotný: **„UPŘKC se dostatečně odlišuje výrazným přívlastkem „pravověrná“ a nelze jí upřít právo se i ve svém názvu hlásit k východní řeckokatolické tradici.“** (str. 14)

V rozporu s oběma znaleckými posudky vydalo ministerstvo dne 30. 11. 2012 zamítavé rozhodnutí, v němž uvádí tyto 3 důvody zamítnutí registrace UPŘKC:

- 1) „Název UPŘKC je tak v rozporu s § 4 odst. 4 zákona zaměnitelný s názvem jiné registrované církve a náboženské společnosti, a to Církve řeckokatolické.“ (str. 6)
- 2) „Ministerstvo tudíž shledalo, že údaj v základním dokumentu UPŘKC v bodě podle § 10 odst. 3 písm. f) neodpovídá skutečnosti.“ (str. 10) Jde o absenci církevní struktury (farnosti, diecéze, provincie, monastýry, archymandrie), která byla v základním dokumentu vymezena, ale nebyla uvedena do praxe.
- 3) „Základní dokument UPŘKC tak v rozporu s § 10 odst. 3 písm. i) zákona neuvádí skutečnou povahu vztahu UPŘKC k Ukrajinské pravověrné řeckokatolické církvi na Ukrajině a zejména Byzantskému katolickému patriarchátu, který pravověrné katolické církve sdružuje. Ukrajinská pravověrná řeckokatolická církev na Ukrajině a Bazantský katolický patriarchát přitom představují konfliktní společenství s negativním postojem k etablovaným církvím na území České republiky, Ukrajiny a jiných zemí, k východním naukám a dalším smýšlením (gender ideologie, svobodní zednáři) a rozněcuje z těchto důvodů nenávisť a nesnášenlivost k těmto skupinám (viz § 5 zákona).“ (str. 16)

Po našem odvolání vydala ministryně Hanáková nové rozhodnutí ze dne 8. 3. 2013 (Č.j.: MK 12643/2013 OLP), v němž všechny tři důvody označuje za neprokázané a ukládá Odboru církví provést nové šetření a vydat opravné rozhodnutí, v němž je vázán se řídit jejími právními názory. (str. 10-12)

Toto nové rozhodnutí vydal Odbor církví až 13. 11. 2013. **Závěry ministryně Hanákové** (kterou mezitím vystřídal pan Balvín a krátce na to pan Herman) však **Odbor církví naprosto ignoroval**. Stanovisko bylo opět zamítavé. Otázky názvu církve a absence struktury (uvedené v prvním rozhodnutí pod č. 1 a č. 2) byly vypuštěny a **ponechány byly pouze důvody** uvedené původně pod č. 3. Ty byly rozvedeny do dvou bodů:

1. údajné rozněcování nenávisti a nesnášenlivosti, 2. údajné zatajení „skutečné povahy vztahu k Byzantskému katolickému patriarchátu“.

Po našem druhém odvolání k tomu ministr Herman ve svém konečném rozhodnutí z 12. 3. 2014 (Č.j.: MK 11449/2014 OLP) dodává:

„...shledal jsem, že s ohledem na obsah správního spisu lze mít ve smyslu § 3 správního řádu za řádně doložené a prokázané důvody uvedené pod č. 1), zatímco důvody uvedené pod č. 2) nebyly dostatečně zjištěny.“ (Pozn. Stejně jako nebyly „zjištěny“ ostatní již vypuštěné „důvody“, a to po prakticky třech letech snahy ministersva o vykonstruování důvodů na zamítnutí registrace UPŘKC.)

Herman tedy ponechává **jediný důvod proč Ukrajinská pravověrná řecko-katolická církev nesmí být v ČR zaregistrována** a to je doslovně tento:

„Nebyl splněn požadavek ust. § 5 zákona, podle kterého nemůže vznikat a vyvíjet činnost církev a náboženská společnost, jejíž učení nebo činnost popírá nebo omezuje osobní, politická nebo jiná práva fyzických osob pro jejich národnost, pohlaví, rasu, původ, politické nebo jiné smýšlení, náboženské vyznání nebo sociální postavení, a z těchto důvodů **rozněcuje nenávist a nesnášenlivost. Jedná se zejména o negativní postoj k vybraným církvím působícím na území České republiky (Církev řeckokatolická, Církev římskokatolická, Pravoslavná církev v českých zemích), Ukrajiny a jiných zemí, k východním naukám (buddhismus, hinduismus) a dalším smýšlením a názorovým hnutím (homosexualita, gender ideologie, svobodní zednáři, aj).**“ (str. 11)

Nesmyslnou tezi, že UPŘKC rozněcuje nenávist, odůvodňuje Herman především třemi nepravdivými tvrzeními:

1: „Na Ukrajině byla zamítnuta registrace UP HKC“. (str. 8) K zamítnutí registrace UP HKC na Ukrajině přitom vůbec nedošlo.

2: „Představitelé a členové UPŘKC dne 7. 4. 2013 omezili výkon práv věřících Církve řeckokatolické v kostele sv. Klimenta v Karlově ul.“ (str. 12) Ve skutečnosti šlo o agitační akci politické strany Ukrajinská svoboda, která neměla a nemá žádnou podporu UPŘKC. - Viz:

<http://www.ukrsvoboda.com/news/v-praz%D1%96-v%D1%96dbulasya-akts%D1%96ya-%22vstavaj%2c-ukraino!%22/>
<http://www.ukrsvoboda.com/products/akts%D1%96ya-%22vstavaj%2c-ukraino!%22-v-praz%D1%96-%287-4-2013%29/>

3. „UPŘKC násilím obsadila kostel sv. Kateřiny a vyhrožovala zde pravoslavnému knězi.“ (str. 5, 6 a 12) **K žádnému násilí zde nedošlo a kostel námi nebyl obsazen.** Toto i jiná očernění uvádíme zevrubně na pravou míru v našem vyjádření z 26. 11. 2013.

Do seznamu „důkazů“ naší „nenávistnosti“ a údajného podněcování k nesnášenlivosti zařadil bývalý katolický kněz Daniel Herman také všechny naše dopisy na ministerstvo, v nichž tvrdíme, že někdo o nás řekl nepravdu a záměrně nás tak poškodil. (str. 12)

Všechna čtyři **rozhodnutí vydaná Ministersvem kultury potvrzují, že UPŘKC splnila všechny další náležitosti potřebné k registraci** – je skutečně křesťanskou církví s vlastní náboženskou praxí, podpisy více jak 300 členů církve a další dokumenty požadované při registračním řízení. (viz např. str. 7 rozhodnutí ministrině Hanákové ze dne 8. 3. 2013 - Č.j.: MK 12643/2913 OLP.)

Jediným důvodem, proč Ministerstvo kultury ČR upírá UPŘKC v ČR právo na status právnické osoby a výhody, kterých požívají všechny registrované církve, je tedy její vyznání a náboženské přesvědčení, které se nelíbí představitelům Vatikánu. Oni tvoří jednotu s jmenovanými směry: **buddhismus, hinduismus, homosexualita, gender ideologie, svobodní zednáři aj.** Naše postoje k těmto směrům shodující se s dvoutisíciletou Tradicí katolické církve prohlašují za bigotní, fanatické a extrémistické, proto, aby sami těmito skupinami nebyli pronásledováni a atakováni a naopak si s jejich pomocí zajistili slušné místo sluhů v nové světové vládě pohrdající Kristem a Božími zákony.

Postoj, který k UPŘKC v ČR zaujalo Ministerstvo kultury postrádá úřední objektivitu. Je radikálním projevem nesnášenlivosti a diskriminace naší náboženské menšiny. Pod rouškou tolerance nekřesťanských náboženství a filozofií zavádí a uplatňuje ideologii, podle níž může být pronásledována jakákoliv skupina křesťanů, a to dle libovůle jakékoliv jinak smýšlející skupiny.

V Praze 17. 4. 2014

o. Václav S. Cigánek

Ukrajinská pravověrná řecko-katolická církev v ČR

Přílohy:

1. Posudek JUDr. Přehnila k názvu církve
2. Posudek Mgr. Fojtíka
3. Pastýřský list Hučka proti UPŘKC s překladem
4. Rešeršní zpráva k názvu UPŘKC
5. Posudek na UPŘKC od Integrity SR
6. Posudek doc. Novotný
7. Odpověď na vyjádření L. Hučka z 16. 11. 2012
8. Rozhodnutí MK OC z 30. 11. 2012
9. Rozklad proti rozhodnutí – první
10. Rozhodnutí ministryně Hanákové
11. K vyjádření L. Hučka z 22. 4. 2013
12. Vyjádření k dokumentům z nahlížení na MK OC 24. 9. 2013
13. Rozhodnutí MK OC z 13. 11. 2013
14. Rozklad proti rozhodnutí - druhý
- 15. Rozbor 2. zamítnutí registrace UPŘKC**
16. Rozhodnutí Hermana z 12. 3. 2014
17. Odpověď ministrovi Hermanovi na zamítnutí registrace UPŘKC
18. Žaloba na MK